

Vodnik po Mežiški dolini je založila Koroška turistična zveza Ravne na Koroškem. Izšel je v nakladi 4850 izvodov v slovenskem (3000 izvodov), angleškem in nemškem jeziku. Cena vodnika je 1557 tolarjev, na prodaj pa je pri založniku in predvsem v koroških knjigarnah (Mladinska knjiga Ravne in Slovenj Gradec).

An dreja Čibron-Kodrin

društvene novice

Joža Praprotnik

(1. 6. 1912 — 26. 8. 1994)

Na kranjskem pokopališču so 30. avgusta v družinskem krogu pokopali uglednega planinca in odličnega ptt strokovnjaka **Joža Praprotnika**, častnega člana Planinskega društva PTT Ljubljana.

Rojen je bil v Ljubnem na Gorenjskem, lepi vasi na hribčku sredi

gorenske ravnine, od koder se odpira čudovit razgled na gore, ki jo obdajajo na njenih rebih. Goram se je zapisal že v otroških letih in jim ostal zvest do smrti. Član Slovenskega planinskega društva je postal leta 1930.

Joža Praprotnik ima velike zasluge za Poštarski dom na Vršiču, njegovo delo je vtakno v razvoj PD PTT Ljubljana od njegove ustanovitve leta 1953 naprej.

Že leta 1952 je bil med graditelji prve skromne Poštarske kočice na Vršiču, ki so jo gorenski poštariji, člani takratnega »Planinskega aktiva Poštar PD Jesenice«, preuredili iz nekdanje obmejne stražnice. Že naslednje leto so jo podrl in zgradili novo, večjo; tudi pri tej gradnji je zapisano njegovo ime. Kot upravnik Okrajne pošte v Kranju in od leta 1961 direktor sektorja za ptt promet PTT podjetja Kranj je pomagal društvu in njegovemu gospodarskemu odseku pri oskrbovanju in vzdrževanju poštarske postojanke na Vršiču. Tudi v obdobju 1974—1977 je pomagal društvu pri gradnji velikega prizidka in posodobitvi prejšnje kočice.

Pomembno delo je opravil v PD PTT Ljubljana. Bil je med ustanovnimi člani društva. Po ustanovitvi je bil 20 let predsednik Planinske skupine PTT Kranj. Kar 29 let je delal v organih PD PTT Ljubljana: 5 let je bil podpredsednik društva, 12 let član upravnega odbora, 3 leta predsednik in 3 leta član nadzornega odbora ter 4 leta predsednik in 2 leti član častnega

sodišča. Bil je tudi aktivni član prireditvenih odborov ob srečanjih ptt planincev Slovenije in nekdanje Jugoslavije, vodja društvenih izletov, delovni predsednik na občnih zborih, sodelavec na različnih delovnih akcijah in prireditvah, pisec člankov itd. Veliko je pripomogel k razvoju planinstva v kolektivih PTT in k uspehu ter ugledu, ki ga uživa PD PTT Ljubljana.

Joža Praprotnik se bodo spominjali tudi udeleženci mnogih spominskih pohodov in prireditev na Triglavu in Kredarici kot »triglavskega poštarja«. Bil je pobudnik in organizator Pošte Triglav, velikokrat pa tudi upravnik pošte, ki je v nahrbtniku prenašal pripomočke za delo in potem v dolino sprejete pošiljke.

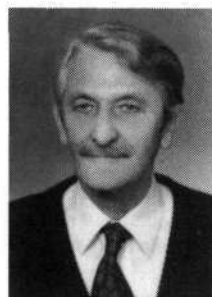
Za požrtvovalno planinsko delo je Joža Praprotnik prejel zlati častni znak Planinske zveze Slovenije in ob 60-letnici rojstva plaketo te zveze. PD PTT Ljubljana mu je podelilo zlato društveno značko in ga na občnem zboru 11. februarja 1978 imenovalo za častnega člana društva.

Vsem, ki smo ga poznali, pa se je vtisnil v spomin s svojimi orglicami in prisrčnimi šalami, s katerimi nas je razveseljeval ob tovariških večerih v Poštarskem domu na Vršiču, na srečanjih in izletih.

Joža Praprotnik je bil skromen in pošten človek. Vzorno je skrbel za svojo družino. Odlično je opravljal odgovorne naloge v PTT. Kot člana planinske organizacije pa so ga krasile vse etične vrednote, ki jih mora imeti pravi planinec. Njegovo delo bo trajno zapisano v zgodovini PD PTT Ljubljana. Sodelavci in prijatelji se bomo našega Joža vedno radi spominjali.

Jože Dobnik

V spomin Martinu Sabotinu

Nedavno smo se številni prijatelji planinci in znanci na soboškem pokopališču poslovili od **Martina Sabotina**.

Čeprav rojen na prekmurski ravnici v Gančanah pred 71 leti se je že v petdesetih letih navdušil za hojo v gore. Zanje ga je navdušil tast **Franc Hrovat**, ki

je v Mursko Soboto prišel z Idrijskega. Seme planinstva je trdno vsejal na plodna tla, saj se je Martin planinstvu zapisal do konca življenja. Kot planinec ni stremel k vrhunskim dosežkom, čeprav je osvojil precej vrhov, ampak je v gorah preprosto užival. Aktivno je deloval v Planinskem društvu Matica Murska Sobota, kjer je v

najtežjih časih opravljal funkcijo predsednika, pozneje pa številne druge funkcije.

Mnogi se ga bomo s hvaležnostjo spominjali predvsem ob sredah, ko je v društveni pisarni dežural ter sprejemal številne planince in jim podaljševal veljavnost planinskih izkaznic ali jih na novo včlanjeval. Vsakemu je znal dati natančno informacijo, kako priti do te ali one kočice ali vrha, natančno pa je tudi urejal evidenco in kartoteke članstva po posameznih letih.

Prišla je letošnja pomlad, ko je ostal stol v društveni pisarni, na katerem je sedel na sestankih in ob dežurstvih, prazen. Bolezen se je prikradla v njegovo telo in poskušal jo je premagati. Boj je bil hud. Verjel in upal je v zdravniško pomoč, toda usoda je hotela drugače, smrt pa naredila svoje.

Martina ni več. Ni več njegovega čvrstega stiska rok, ni več njegovih dovtipov. Tvoji prijatelji planinci se te bomo spominjali kot mirnega, preudarnega človeka, ki je stregel in ustregel vsakemu in ki je vzbujal zaupanje in prijateljstvo.

Hvala ti, Martin, za vse!

Jože Ružič

75-let žalske sekcije SP SPD

75 let je za nami, kar je bila v Žalcu ustanovljena sekcija Savinjske podružnice SPD. **Prof. Orožen** je v zgodovini SP SPD zapisal, da je bil prvi načelnik sekcije **Fran Roblek**. Že ta podatek pove, da je bilo planinstvo ali turistika, kot piše **Fran Kocbek**, prvi načelnik SP SPD, krepko vtakano v tedanje življenje. Fran Roblek je bil župan trga Žalec, med letoma 1907 in 1911 je bil poslanec v Dunajskem parlamentu, hmeljar, načelnik marsikaterega društva, leta 1906 je bil izvoljen v upravni odbor Savinjske posojilnice. bil je načelnik Posojilnice in še bi lahko naštevati.

Fran Kocbek in Fran Roblek sta tesno sodelovala in skupaj prehodila in se povzpela na marsikateri vrh. To nam izpričuje vpisna knjiga na Šentjungerti, to nam izpričujejo spomini Frana Kocbeka, ki piše, kako sta »preganjala« vrtoglavico: sprva sta se povzpela na zvonik cerkve v Žalcu in gledala navzdol, kasneje sta se večkrat povzpela na Kamnik, zelo razgledni vrh z visoko steno nad Grizami.

Na prošnjo Frana Kocbeka je Roblek leta 1919 prevzel vodstvo sekcije in vodstvo izgradnje ceste v Logarsko dolino. 29. junija 1922 je pripeljal prvi avto v Logarsko dolino. Cesta verjetno še ni bila končana, saj je še leta 1924 Savinjska posojilnica Žalec za cesto prispevala 400 kron, leta 1922 1000 kron in leta 1923 500 kron — zasluge načelnika Frana Robleka.

Ob tem jubileju se moramo spomniti:

- leta 1904, ko je bila markirana pot Šoštanj—Lokovica—Veliki vrh—Dobrič—Gora Ojlika;
- leta 1899, ko je bila zgrajena kočica na Mrzlici;
- leta 1944, ko je gorela Logarska dolina in je SP SPD ocenila, da je okupator napravil škode za 3.855.900 dinarjev.

Omenimo še, da je bila leta 1894 zgrajena cesta Luče—Solčava, da jo je povodenj leta 1896 poškodovala in da je bila leta 1904 na novo zgrajena cesta Ljubno—Luče—Solčava.

Se bo meddruštveni odbor »Savinjska« spomnil teh jubilejev?

Stoletnice izgradnje Kocbekove kočice na Molički planini so se spomnili z naslednjimi prireditvami:

- 14. 9. 1994 je bila slovesnost v Lučah, med drugim se je udeležil tudi tajnik PZS **Janko Pribošič**. Slavnostni govornik je bil predsednik MDO Savinjska **Martin Aubrecht**, ki je poudaril, da so se planinci krepko postavili po robu nemško govorečim prebivalcem doline že v prejšnjem stoletju. Spregovoril je o kočici na Molički planini in o želji, da bi jo obnovili. Slovesnost je bila zaključena na Loki pod Raduho z mašo za ponesrečene planince.

- 15. 9. je bila slovesnost in maša na Okrešlju; organizator je bilo PD Celje;

- 16. 9. je bila točno ob obletnici prve otvoritve v obnovljeni kapelici na Molički planini spominjska maša.

Planinci občine Žalec praznujemo!

Ali res praznujemo? Te dni smo na vsakem koraku slišali, da Turistično društvo Žalec praznuje sto let, ob tem jubileju so v Žalcu odkrili mestni vodnjak, društvo je dobilo posebno priznanje Turistične zveze Slovenije itd. Ob prazniku občine Žalec in ob prazniku Mestne skupnosti Žalec je bila poudarjena ta stoletnica, o planincih pa ni bilo besede. Ali njihovo delo ni pomembno? Tudi 75-letnica je okrogel jubilej!

Mogoče smo si sami krivi. Spomladi smo načrtovali kopico prireditev, katerih nosilec naj bi bilo PD Žalec. Iz vsega ni bilo nič. Objektivne in subjektivne težave! Sedaj Žalčani načrtujejo slavje na Bukovici. Mogoče v planinski skromnosti ne znamo opozoriti na svoje delo, na našo zgodovino. Priznanja občine Žalec so ob letošnjem prazniku občine Žalec šla mimo planincev — kot že tolikokrat. Tega ali onega planinca se spomni samo ta ali ona krajevna skupnost in ravno letos se je Mestna skupnost Žalec spomnila **Jožeta Ruperja** in mu podelila plaketo Mestne skupnosti Žalec.

Jože Ruper se je rodil leta 1911. Je ustanovni član PD Žalec, v društvu je bil tajnik, gospodar, podpredsednik društva, velik ljubitelj planin. Savinjski planinci mu čestitamo ob priznanju.

Franc Ježovnik